

R. A. Torrey

PAȘI ESENȚIALI

PE CALEA

*creșterii
— spirituale*

Traducere de Andrei-Victor Constantinescu

Copyright © 1986 by Whitaker House

Apărută în limba engleză cu titlul *Basic Steps for Spiritual Growth*.
Publicată de Whitaker House, 1030 Hunt Valley Circle, New Kensington,
PA 15068.

Toate drepturile rezervate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru
Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Alte versiuni folosite:

EDCR: Ediția Dumitru Cornilescu Revizuită

Biblia Ortodoxă Sinodală

Pași esențiali pe calea creșterii spirituale

R.A. Torrey

Copyright © 2022 Casa Cărții

OP 2, CP 30,

410670 Oradea

Tel./Fax: 0359 800 761; 0728 874 975; 0259 469 057

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TORREY, REUBEN ARCHER

Pași esențiali pe calea creșterii spirituale / R.A.
Torrey ; Constantinescu Andrei-Victor. - Oradea :
Casa Cărții, 2022

ISBN 978-606-732-214-9

I. Constantinescu, Andrei-Victor (trad.)

2

Traducerea: Andrei-Victor Constantinescu

Editarea: Daniel Fărcaș

Corectura: Mirela Ștefan

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis srl, str. Nicolae Jiga 31, Oradea
Tel./Fax: 0259 472 640

Cuprins

Partea întâi: Cum să ne rugăm

1. Importanța rugăciunii	9
2. Rugăciunea către Dumnezeu	25
3. Ascultarea și rugăciunea	31
4. Rugăciunea în Numele lui Cristos	37
5. Rugăciunea prin Duhul	45
6. Rugăciunea necurmată și consecventă	49
7. Rămânerea în Cristos	53
8. Rugăciunea de mulțumire	57
9. Obstacole în calea rugăciunii	61
10. Când să ne rugăm	71
11. Nevoia unei treziri generale	77
12. Rugăciunea înainte și după treziri	87

Partea a doua: Cum să studiem Biblia

Introducere	101
1. Condițiile unui studiu biblic eficient	103
2. Studiul unei anumite cărți	119
3. Studiul pe subiecte	149
4. Studiul biografic	163
5. Studiul simbolurilor	165
6. Studiul în ordinea biblică și cronologică	167
7. Studiul care are în vedere interacțiunea practică cu oamenii	169
8. Recomandări finale	173

Partea a treia: Cum să ne mărturisim credința

Introducere	179
1. Și tu poți câștiga suflete	181
2. Promisiunea mântuirii	183
3. Pentru cei cu inima deschisă	187
4. Cum rezolvăm dificultățile	191
5. Pentru cei care se auto-îndreptătesc	203
6. Pentru cei nesiguri și pentru cei care revin la o viață de păcat	209
7. Pentru cei sceptici	215
8. Cum să respingi obiecțiile	223
9. Texte speciale pentru persoane speciale.	231
10. Maturizarea în credință	237
11. Putere în vremuri grele.	247
12. Sfaturi utile pentru câștigarea sufletelor	255
Despre autor	257

Partea întâi

Cum să ne rugăm

Capitolul 1

Importanța rugăciunii

În Efeseni 6:18, importanța imensă a rugăciunii este exprimată cu forță deopotrivă uimitoare și copleșitoare: „Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la acestea cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții”. Când copilul chibzuit al lui Dumnezeu stă să cântărească sensul acestor cuvinte, el observă legătura în care se află ele; ajunge astfel să spună: „Trebuie să mă rog, să mă rog, să mă rog. Trebuie să-mi dedic toată energia și inima rugăciunii. Indiferent ce altceva mai fac, eu trebuie să mă rog”.

Să remarcăm de câte ori apar termenii „tot”, „toată”, „toți”: „tot felul de rugăciuni și cereri... cu toată stăruința... pentru toți sfinții”. Să observăm forța acumulată în aceste cuvinte: „rugăciuni”, „cereri”, „stăruință”. De asemenea, să remarcăm expresia categorică „vegheați”, mai literal „nu leneviți cu privire la aceasta”. Pavel a sesizat apatia naturală a omului, în special neglijența lui naturală în ce privește rugăciunea. Cât de rar ne rugăm așa cum trebuie! Cât de des biserica în ansamblu și fiecare dintre noi ajungem până aproape de o mare binecuvântare în rugăciune, și apoi renunțăm, devenim leneși și ne demobilizăm. Mi-aș dori ca aceste cuvinte – „nu leneviți cu privire la aceasta” – să ardă în inimile noastre. Mi-aș dori ca întregul verset să ardă în inimile noastre.

Necesitatea rugăciunii cu stăruință

De ce este rugăciunea constantă, stăruitoare, neîncetată, biruitoare, atât de necesară? Pentru că diavolul există. El este viclean; el este puternic; el niciodată nu are liniște; el uneltește pentru a-i face pe copiii lui Dumnezeu să dea greș. Dacă copiii lui Dumnezeu se moleșesc în privința rugăciunii, diavolul va reuși să-i prindă în cursă.

Efesenii 6:12-13 ne spune:

Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul.

Urmează apoi o descriere a diferitelor părți ale armurii creștinului, pe care trebuie să le purtăm dacă vrem să stăm împotriva Satanei și a puternicelor lui uneltiri. Pavel atinge punctul culminant al mesajului său în Efesenii 6:18, spunându-ne că mai presus de toate trebuie să ne rugăm – să ne rugăm în mod constant, stăruitor, neobosit, neîncetat, în Duhul Sfânt – sau totul va fi în zadar.

Rugăciunea este calea stabilită de Dumnezeu pentru a obține ceva. Toate lipsurile din viața noastră sunt cauzate de faptul că neglijăm rugăciunea. Iacov a arătat acest lucru într-un mod foarte convingător: „Nu aveți, pentru că nu cereți” (Iacov 4:2). Secretul din spatele sărăciei și al neputinței creștinului obișnuit este neglijarea rugăciunii.

Mulți creștini se întreabă:

„Cum se face că progreză atât de puțin în viața mea de creștin?”

„Neglijezi rugăciunea”, este răspunsul lui Dumnezeu. „Nu ai pentru că nu ceri.”

Mulți slujitori se întreabă:

„Cum se face că văd atât de puține roade din munca mea?”

Din nou, răspunsul lui Dumnezeu este:

„Neglijezi rugăciunea. Nu ai pentru că nu ceri.”

Mulți învățători de la școala duminicală se întreabă:

„Cum se face că văd atât de puține persoane convertite la cursurile mele de la școala duminicală?”

O dată în plus, răspunsul lui Dumnezeu este:

„Neglijezi rugăciunea. Nu ai pentru că nu ceri.”

Atât slujitorii, cât și bisericile se întreabă:

„Cum se face că biserica lui Cristos înaintează atât de greu împotriva necredinței, a greșelii, a păcatului și a vieții lumești?”

Încă o dată, Îl auzim pe Dumnezeu răspunzând:

„Neglijezi rugăciunea. Nu ai pentru că nu ceri.”

Acei oameni pe care Dumnezeu i-a stabilit ca modele pentru ce așteaptă El de la un creștin să fie – apostolii – au privit rugăciunea ca pe cea mai importantă activitate din viața lor. Când responsabilitățile tot mai numeroase ale bisericii timpurii i-au copleșit, iată reacția celor doisprezece discipoli:

Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor și au zis: „Nu este potrivit pentru noi să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu ca să slujim la mese. De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului”. (Fapte 6:2–4)

Din ce le-a scris Pavel atât bisericilor, cât și unor persoane anume, este evident că și-a dedicat o mare parte din timp, energie și gânduri rugăciunii pentru destinatari (vezi Romani 1:9; Efeseni 1:15–16; Coloseni 1:9; 1 Tesaloniceni 3:10 și 2 Timotei 1:3).

Toți oamenii puternici ai lui Dumnezeu din afara Bibliei au fost oameni ai rugăciunii. Ei au fost diferiți unii de alții în multe privințe, dar, în această practică a rugăciunii cu credință, și-au semănat unii altora.

Lucrarea de mijlocire

Rugăciunea a ocupat un loc foarte însemnat și a jucat un rol foarte important în viața pământească a Domnului nostru. Vedeți, spre exemplu, în Marcu 1:35: „A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo”. Ziua precedentă fusese una foarte aglomerată și palpitantă, dar Isus Și-a scurtat timpul de somn de care avea nevoie și S-a sculat devreme, ca să Se dedice mai intens necesarei rugăciuni.

Sau în Luca 6:12, unde citim: „În zilele acelea, Isus S-a dus în munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu”. Mântuitorul nostru a considerat necesar să-Și petreacă o noapte întreagă în rugăciune.

Cuvintele „să Se roage” și „rugăciune” sunt folosite de cel puțin douăzeci și cinci de ori în legătură cu Domnul nostru în scurta relatare a vieții Sale din cele patru evanghelii, iar în unele locuri apare descrisă doar activitatea ca atare – rugăciunea –, fără să fie folosite exact aceste cuvinte. În mod evident, rugăciunea a consumat mult din timpul și energia lui Isus. O persoană care nu petrece mult timp în rugăciune nu poate fi numită în mod corespunzător un ucenic al lui Isus Cristos.

Rugăciunea este cea mai importantă parte din lucrarea actuală a Domnului nostru înviat. Acest motiv pentru rugăciunea constantă, stăruitoare, neîncetată și biruitoare pare, dacă este posibil, chiar mai convingător decât altele.

Lucrarea lui Cristos nu s-a terminat odată cu moartea Sa. Lucrarea Sa de ispășire a fost încheiată atunci, dar când El a înviat și S-a înălțat la dreapta Tatălui, a intrat în altă lucrare

pentru noi, lucrare la fel de importantă la rândul ei ca lucrarea Lui de ispășire. Ea nu poate fi separată de ispășirea Sa deoarece este fundamentată pe aceasta și este necesară pentru mântuirea noastră completă.

Citim ce presupune actuala lucrare măreață prin care El duce mântuirea noastră la desăvârșire: „și de aceea poate să-i mântuiască în chip desăvârșit pe cei care se apropie de Dumnezeu prin El – pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7:25 EDCR). Acest verset ne spune că Isus este capabil să ne mântuiască până la desăvârșire, nu doar până la un punct, ci pentru totdeauna – până la deplinătatea neștirbită și desăvârșirea absolută. El poate face asta nu doar pentru că a murit, ci și pentru că „trăiește pururea”. Versetul ne spune, de asemenea, și pentru ce trăiește El acum: „ca să mijlocească” – așadar, pentru a Se ruga. În această vreme, principalul lucru pe care-l face este să Se roage. El ne mântuiește prin rugăciunile Sale.

Aceeași idee se regăsește și în provocarea remarcabilă, triumfătoare a lui Pavel: „Cine-i va osândi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8:34).

Dacă vrem să avem părtășie cu Isus Cristos în lucrarea Lui actuală, trebuie să petrecem mult timp rugându-ne. Trebuie să ne dedicăm rugăciunii asidue, constante, stăruitoare, neîncetate, biruitoare.

Nu știu nimic care să mă fi impresionat atât de mult în ce privește importanța rugăciunii permanente – adică a faptului de a sta mult și în mod constant în rugăciune – precum gândul că asta este chiar acum principala ocupație a Domnului meu înviat. Vreau să am părtășie cu El. Din acest motiv, L-am rugat pe Tatăl ca, indiferent ce va face din mine, să mă facă un mijlocitor. Mă rog ca El să facă din mine o persoană care știe cum să se roage și care petrece mult timp în rugăciune.